



Sygn. akt II UK 99/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z wniosku E. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 września 2010 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 27 października 2009 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 27 października 2009 r. Sąd Apelacyjny Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację E. K. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 kwietnia 2009 r., oddalającego – po ponownym rozpoznaniu sprawy – odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, z dnia 1 marca 2008r. w przedmiocie obliczenia emerytury zgodnie z art. 194a ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst – Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Ubezpieczony zakwestionował wysokość waloryzowanego świadczenia z powodu niewyrównania (przy wyliczeniu emerytury wypłacanej od dnia 16 kwietnia 1997 r.) kwoty bazowej do 100% przeciętnego wynagrodzenia. Zastosowano wówczas kwotę bazową w wysokości 936,05 zł, stanowiącą 95% przeciętnego wynagrodzenia, a emerytura wyniosła 1.260,68 zł.

Skarga kasacyjna ubezpieczonego została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 194a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, polegającą na przyjęciu, że emerytura przeliczona od dnia 1 listopada 2002 r. z zastosowaniem kwoty bazowej stanowiącej kwotę 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone składki na ubezpieczenie społeczne, nie podlegała przeliczeniu na zasadach określonych we wskazanym przepisie oraz na przyjęciu braku podstaw do wyrównania emerytury pobieranej od 01 kwietnia 1997 r. do 31 grudnia 2002 r. W ramach tej podstawy ubezpieczony zarzucił także naruszenie art. 194a ust. 1 w związku z art. 194 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS polegające na przyjęciu, że „kwota bazowa stanowiąca kwotę 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o składki na ubezpieczenie społeczne, nie upoważnia do stosowania mechanizmu przeliczania emerytur, bowiem nie jest niższa od kwoty bazowej stanowiącej mniej niż 100% przeciętnego wynagrodzenia”. Ostatecznie zarzucił niezastosowanie art. 194a ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wnioski skargi kasacyjnej prowadzą do uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia co do istoty sprawy przez uwzględnienie odwołania, ewentualnie do uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia –

określana według zasad dotyczących wskazania wartości przedmiotu sporu – jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Skarżący określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę przekraczającą dziesięć tysięcy złotych. Według jego wyliczenia wartość przedmiotu sporu stanowi różnica między kwotą 28.227,24 zł, równą rocznej wartości emerytury wypłacanej od 14 listopada 2002 r. z uwzględnieniem kwoty bazowej 1.775,89 zł, a kwotą 15.128,16 zł jako roczną wartością emerytury wypłacanej w okresie od dnia 1 sierpnia 2001 r. do 31 lipca 2002 r., obliczonej od kwoty bazowej wynoszącej 936,05 zł, odpowiadającej 95% przeciętnego wynagrodzenia.

Wyliczenie to dotknięte jest błędem, który polega na niewłaściwym porównaniu wysokości świadczeń z różnych okresów – bez uwzględnienia zmian podstawy wymiaru emerytury – i nie nawiązuje do ustaleń Sądu Apelacyjnego, że emerytura przyznana w kwocie 1.070,09 zł od dnia 13 października 1996 r. odpowiadała podstawie wymiaru z siedmiu lat kalendarzowych od 1989 r. do 1995 r. Przy jej wyliczeniu uwzględniono kwotę bazową 804,03 zł, stanowiącą 94% przeciętnego wynagrodzenia- Od dnia 1 kwietnia 1997 r. emerytura została obliczona od dotychczasowej podstawy wymiaru, lecz z uwzględnieniem kwoty bazowej 936,05 zł, stanowiącej 95 % przeciętnego wynagrodzenia, wynoszącego wówczas 985,31 zł i wyniosła 1.260,68 zł. Porównywanie kwoty emerytury z tego okresu z emeryturą wypłacaną po przeliczeniu od podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia z zastosowaniem kwoty bazowej w wysokości 1.775,89 zł, stanowiącej 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone składki na ubezpieczenia społeczne, odbiega od przedmiotu sporu.

Także odniesienie porównania kwot wypłaconych i należnych świadczeń do okresu od dnia 1 sierpnia 2001 r. do dnia 31 lipca 2002 r., wskazuje, że różnica wynikająca z uwzględnienia niższej od 100% kwoty bazowej wynosi mniej niż 10.000 zł w skali roku (2.352,27 – 1.893,52).

Z tych względów skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (art. 398² § 1 k.p.c.) i podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).